

Recueil des chartes de l'abbaye de Stavelot-Malmedy, 171

Innocentius episcopus servus servorum Die venerabi fratri Wibaldo abbati monasterii apostolorum Petri et Pauli Stabulao ejusque successoribus regulariter substituendis. Incomprehensibilis et ineffabilis divine miseratio postestatis nos hac providentie ratione in apostolice sedia administratioe constiterit, ut paternam de omnibus ecclesiis sollicitudinem gerere studeamus ; si quidem sancta Romana ecclesia, que a Deo sibi concessum omnium ecclesiarum retinet principatum, tanquam diligens et amter singuiis et debet ecclesie instantे vigilantia providet; ad ipsam enim quasi ad caput et matrem ab omnibus est concurrendum ut ejus visceribus nutriantur, auctoritate defendantur et a suis opprenzionibus releventur. Condecet igitur ut ecclesie et venerabilia loca maxime que ad speciale jus et singularem proprietatem sancte Romane (cui Deo auctore servimus) spectand ecclesie specialioris prerogative sortiantur honorem et apostolice auctoritatis munimine roborentur. Quamobrem, venerabilis frater Wibalde, tuis ac turoum fratrum justis postulationibus clementius inclinati, ad instar predecessorum nostrorum sancte recordationis Vitaliani, Leonis III et aliorum Romanorum pontificum, sanctorum apostolorum Petri et Pauli monasterium in Stabulao, cui auctore Domino presides, sub apostolice sedis tutela et protectione suscipimus et presenti privilegio communimus. Statuimus enim ut quascumque possessiones, quecumque bona in ecclesiis, villis, terris cultisvel incultis seu aliis rebus idem monasterium impresentiarum juste et legitime possidet aut in futurum concessione pontificum, liberalitate regum, imperatorum vel principum, oblatione fidelium seu aliis justis modis, Deo propotio poterit adipisci, tibi tuisque successoribus et fratribus inibi Domnio pro tempore famulantibus firma in perpetuum et illibata consistant, in quibus hec propriis duximus exprimenda vocabulis : Stabulaus, Rona, Fosses, Ladernau, Bractis, Baldou, Rahieres, Oldange, Cheronio, Louingeis, Horion, Turinnes, Scorices, Fielon, Ferieres, castellim Longie, Sprimont, Osois, Generet, Ockieres, Calcum, Germineis, Malmundarium, Waimes, Francocramps, Nova villa, Cherbou, Wakendorff, Lorezeis, Sceinaces, Fairon, Comblen, Sclacin, Landermanges, Ludenestorf, Basenheim, Wellin, Sylvesticourt, Dorois; ecclesias insuper et alias possessiones ad prefatum monasterium pertinentes cum decimis et dotibus suis vobis confirmamus. Prohibemus quoque ut in possessionibus ejusdem monasterii nullus juariam vel maioriam aut villicationem hereditario seu feodi jure per successionem teneat, sed in potestate abbatis et monachorum sit ordinare et cum oportunum cognoverint immutare. Idem vero monasterium tertium advacatum non habeat, sed juxta antiquam consuetudinem duos tantum quorum primus advocaliam cum banno de manu regum vel imperatorum accipiat, alter autem qui de manu primi advocati beneficium acceperit, banum a regibus vel imperatoribus accipiat, nec liceat eis in possessionibus vel personis ad monasterium pertinentibus hospitia, placita, precarias, exactiones facere, non palefridos tollere, non freda, non redibitiones, non consuetudines que mortue manus vulgo appellantur exigere, sed sicut in scriptis regum vel imperatorum continentur ad jus et ordinationem abbatis et monachorum pertineant. Ministeriales vero cum ad festa monasterii convenerint nullum servitium aut pastum exigant, nisi quantum abbas rationabiliter eis providerit impendendum. Addentes autem auctoritate apostolica interdicimus, ut abbatia ipsa nulli in beneficium vel concambium detur nec a laico unquam regatur, nec liceat abbati qui pro tempore fuerit possessiones vel bona ipsius in feodum vel in pignus alicui dare, nec ullam prorsus commutationem vel quamlibet alienationem absque communi capituli consilio

exinde facere, prohibentes Ite in castello quod Longia vocatur ullus advocatus aliquid sibi usurpare presumat, sed in dispositione abbatis omni tempore permaneat. Sancimus etiam, predecessorum nostrorum more, ut Malmundarium cum omnibus suis pertinentiis a Stabulensi monasterio nunquam divellatur aut separetur, quod jam tertio tentatum est, sed judicio principum legitime cassatum et imperatoriis privilegiis finaliter est decisum. Obeunte vero te nunc ejusdem loci abbatem vel tuorum quolibet successorum, monachi utriusque loci Stabulaus in capitolium concorditer conveniant habeantque liberimam facultatem secundum sancti Benedicti regulam eligendi sibi abbatem; ea tamen preponderante ratione, ut quia beatus Remaclus utriusque ecclesie constructor et primus abbas Stabulaus quiescere et locum illum Malmundario sua sepultura prelicere voluit, Stabulenses primam vocem in electione obtineant et de Stabulensi conventu, si digna fuerit inventa persona, abbatem elegant; et si nulla ibidem idonea persona (quod fieri posse non credimus) inventa fuerit, potius a Malmundariensi conventu quam ab extraneis abbas eligatur; ceterum si inter se nullam ad hoc officium personam aptam invenerint, liceat eis libere de alio quocumque regulari loco sine contradictione alicujus abbatem eligere. Libertatem etiam a Romanis ponitibus et religiosis regibus sive imperatoribus monasterio vestro eique annexo territorio collatam inviolabiliter servari decernimus, ita videlicet ut nulli unquam sedi vel ecclesie subdantur, nulla cuiuslibet dignitatis sive ecclesiastica sive secularis magna parvave persona, nisi a te vel tuo quolibet successore invitata, intra prefatum nostrorum monasterium ejusque territorium, ecclesias et capellas quidquam audeat ordinare, judicium aut justitiam exercere, aliquam auctoritatem sibi attribuere, sed tu successoresque tui ea omnia loca sine medio sub potestate beatri Petri Romani, regum et imperatorum teneatis et possideatis, cum auctoritate concedendi subditis vestris presentibus et futuris ut possint matrimonium inire qui se aliquo cognationis gradu vel aliter contingunt. Decernimus ergo ut nulli unquam ecclesiastice seculariue persone liceat prefatum nostrum monasterium suumque territorium temere perturbare aut ejus possessiones auferre vel ablatas retinere, minuere sive quibuslibet fatigare molestiis, sed omnia integra et illibata conservare. Si qua igitur imposterum ecclesiastica seculariue persona hanc nostre constitutionis paginam sciens contra eam venire temptaverit, secundo tertiove commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat reamque se divino judicio existere de perpetrata iniuitate cognoscet et a sacratissimis corpore et sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districte ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bone actionis percipient et apud supremum judicem premia eterne pacis inveniant. Amen. Amen.

(L. R.) Ego Innocentius catholice ecclesie episcopus (L. M.).

- + Ego Anselmus presbyter cardinalis tituli sancti Laurentii in Luciria.
- + Ego Chrisogonus presbyter cardinalis tituli sancte in Praxedis.
- + Ego Iuo cardinalis presbyter tituli sancti Laurentii in Damaso.
- + Ego GG. Cardinalis presbyter tituli sancte Calixti.
- + Ego Ribaldus presbyter cardinalis tituli sancte Anastasie.
- + Ego Wido presbyter cardinalis tituli sancte Chrisogoni.
- + Ego Presbyter tituli Pastoris cardinalis presbyter.

- + Ego Goizo presbyter cardinalis tituli saqncte Cecilie.
- + Ego Conradus Sabinensis episcopus.
- + Ego Theodeuinus sancte Rufine episcopus.
- + Ego Albertus Albanensis episcopus.
- + Ego Gregoricus diaconus cardinalis sanctorum Sergii et Bachi.
- + Ego Albericus Hostiensis episcopus.
- + Ego Otto diaconus cardinalis sancti Gregorii ad Velum aureum.
- + Ego Vasallus diaconus cardinalis sancti Eustachii juxta templum Agrippe.
- + Ego Hubaldus diaconus cardinalis sancte Marie in via lata.
- + Ego Octavianus diaconus cardinalis sancti Nicolai in carcere.
- + Ego Guido sancte Romane ecclesie diaconus cardinalis.

Datum Laterani per manum Almerici sancte Romane ecclesie diaconi cardinalis et cancellarii, V non. maii, inductione III, anno incarnationis dominice MCXL, pontificatus vero domini Innocentii secundi pape anno XI.